

ното посещаване на училище и липсата на мотивация за учене, не са проблем на работата им само с учениците от ромски произход).

• **Друго затруднение в работата с децата от ромски произход е свързано с липсата на учебници.** Независимо дали са бедни или богати родителите, те по правило не купуват учебници на децата си, твърдят учителите и от сегрегираните, и от другите училища. Тази липса налага сериозна преориентация в начина на преподаване – учителят е принуден да диктува, а учениците да записват.

В сегрегираните училища, където липсата на учебници е масова, това се разглежда дори като подходящ метод за удържане на вниманието на учениците – те **трябва** да пишат; а е важно и за **упражняване на писането**, което по правило ги затруднява. В класовете, където има по-голям брой деца от ромски произход, които нямат учебници, тази липса сериозно затруднява учителя – той не може да диктува, защото другите ученици няма смисъл да пишат; но при положение че не диктува, учениците от ромски произход няма как да овладяват учебния материал, защото преподаването в час няма откъде да бъде затвърдено. За да се справят с тази трудност, учителите смятат, че е необходимо:

- да има безплатни учебници за всички ученици (или поне за всички ученици от социално слаби семейства) във всички класове от задължителното училищно образование;

- да има повече полуинтернатни групи, в които да се записват учениците от ромски произход (това трудно може да се реализира обаче, доколкото записването в тях става със съгласието/декларацията на родител; от друга страна, разкриването на полуинтернатни групи натовазва бюджета на училището, поради което се приема за необходимо единствено за началната образователна степен).

• **Има още една трудност, която посочват учителите от сегрегираните училища: липсата на конкурентна среда.** Когато средата в училище е еднородна, децата са само от ромски произход, не е налице възможността децата взаимно да се стимулират в усвояването на учебния материал.